

SCÉNÁŘ – Josef Kaufman

Pan Kaufman se narodil 14. listopadu 1926 v Ludochovce na Volyni. Volyňská oblast se dnes nachází na Ukrajině. V době dětství pana Kaufmana byla součástí Polska a pak Sovětského svazu. V létě 1941 přišla německá armáda.

“Tam sa i vyrostl, tam jsem chodil do školy, jednou do ruskej, jednou do Polskej, jednou do Českej Matice školskej taky jo.

Tak tam jsme měli dvě hodiny češtiny za tejden, dvě hodiny ukrajinštiny za tejden a ostatní a ruštinu jsme měli každej den to byl na Ukrajině.”

První zamilování panu Kaufmanovi přerušila postupující Rudá armáda, se kterou přišel na Volyň i 1. Československý armádní sbor a tak v 17 letech pan Kaufmann narukoval.

“... a zpívali jsme. Pamatuju si, písničku jsme zpívali – Jedna hodina v půlnoci byla, když mě má milá doprovodila, doprovodila mě do háječka a tam bylo slyšet zpívat slavička. – A refrén k tomu byl – Rovná, rovná sedlák slámu, zarovnal tam panímámu.”

Bylo zvykem, že každý do armády něco přináší.

“... tak my jsme rukovali já, táta a Hnědka kobyla.

Naloženej vůz ovsá jo, no a nějakej pytel, v pytli kousek trochu slaniny jako to a to jsme do tej armády lezli, jako druhej soused a druhýho koně jo a zase doplnil zase další něco, takže ten vůz byl naloženej plně.”

Už cestou k armádě přežil pan Kaufman útok německého letectva. Zatímco ostatní byli v zákopu, on visel zachycený o řetízek hlavou dolů z horní postele. Pak se z něj stal voják.

“...jsem měl pušku, plný zásobník nábojů, měli jsme civilní kalhoty, civilní boty, ruskou gymnastorku, jak se jí říkalo, gymnastorka to byla taková košile jak se na tom nosil pásek, rusáci to měli, knoflíčky, tu ruskou gymnastorku, českou lodičku a lvíčka, jinak nic.”

Během 6 týdnů byl pan Kaufman vycvičen na pozorovatele. Po výcviku byl nasazen do bojů u Machnovky a na Dukle. Před koncem války byl na Slovensku raněn.

“Tak jsem přivedl čtyři zajatce, oni se šli vzdát... Maďaři jako jo, tak jsem myslel, že tydlety se jdou taky vzdát, tak jsem na něj zakřičel stůj! A on jeden se smál a už měl připravenej granát a hodil mi ho pod nohy přímo. No tak jsem to dostal do nohy no.”

Konec války strávil v nemocnici v Ružomberku. Po válce se usadil na Žatecku, kde s otcem zakoupili 2 statky. To už je ale jiný příběh.